

ת"פ 39023/04 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אדham גבאגה, וליד גבאגה, הנאים

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 39023-04 מדינת ישראל נ' גבאגה וACH'
בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עוז אחותה שטרן
נגד
1. אדham גבאגה
2. וליד גבאגה - הנאים
ע"י ב"כ מוחמד מוכבל

גור דין

כללי

1. הנאים הורשו, על פי הودאות בעובדות כתוב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמיות, והנאשם 1 הורשע גם בעבירות איומים, בשל מעשים שביצעו ביום 18.1.4. באותו מועד, לפנות בוקר, יצאו כוחות משטרה לשכונת א-טור בירושלים על מנת לבצע מעצרם של שני קטינים, ע' בנו של נאשם 2 ו-א' אחיו של נאשם 1 ואחינו של נאשם 2.

לאחר מעצרו של ע' הצעיר הנאים 2 לכח השיטור והלך עם השוטרים לביתם של א' ונאשם 1 שגורו בסמוך אליו. לאחר שבוצע מעצרו של א' החלו הנאים לצעוק ולקלל את השוטרים. למשמע דברים אלה פנה אחד השוטרים לנאים 1 והזהיר אותו כי אם ימשיך לשבש את החקירה, הוא צפוי להיעצר, אך הנאים 1 המשיך לקלל ולאיים על השוטרים שעוד יפגשו יחד. לנוכח הדברים אלה, הודיע השוטר לנאים 1 כי הוא עצור, ושוטר נוסף הגיע למקום ואחז בידו של נאשם 1. הנאים 1 השחרר מהחזתו של השוטר, דחף את השוטרים אל מחוץ לביתם לסגור את הדלת, תוך שנאים 2 סייע לו בכך. השוטרים ניסו למנוע את סגירת הדלת על ידי הנאים, אשר דחפו את הדלת מצידה الآخر על מנת לסגור אותה ולסכל את מעצרם. בשלב זה הגיעו למקום מספר שוטרים נוספים. תוך כדי עימות עם הנאים בכניסת הבית, הצליח אחד השוטרים להיכנס לבית ונותר לבדוק עם הנאים. בשלב זה היכה נאים 1 את השוטר בפניו וכתוצאה לכך נחבל השוטר מתחת לעינו ומשקפיו נשברו. השוטרים האחרים נאבקו על מנת להיכנס לדירה בצדיהם לא להוותר את השוטר שנמצא בה לבדוק עם הנאים ואז חבט הנאים 2 בשניהם מהשוטרים בפניהם ונאבק עם כדי למנוע את כניסה לבית. כתוצאה מעשייו של נאשם 2, שני השוטרים נחבלו בפניהם ומשקפיו של אחד מהם נשברו.

2. הצדדים הציגו הסדר דיןוני במסגרת כתוב האישום תוקן, הנאים הודה במיוחס להם והורשו. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן שהוגש בעניינו של נאים 1 מלמד כי הוא בן 20, רווק, בוגר 12 שנות לימוד ולומד לתעודת

עמוד 1

הנדסאי אזרחי. הנאשם 1 הוא הבכור במשפחה בת ארבעה ילדים, הוריו גמורים והוא חווהILDות מורכבות, בנסיבותיה נאלץ לתקן כdomות הורית לאחיו הצעיריים, בשעה שהקשר עם הוריהם נתק מידי פעם לשך תקופות לא מבוטלות. אף על פי כן, הוא הצליח להשתלב במסגרת למודים, הגיע להישגים טובים וסייע 12 שנות לימוד עם תעודה המקבילה לבגרות הישראלית, ובמקביל ללימודיו בבית ספר ואחריהם עבד לפרנסת המשפחה. לנائم 1 אין הרשותות קודמות וביחס לעבירות הנוכחות, תיאר כי השוטרים הגיעו לביתם בשעת לילה מאוחרת כאשר הוא ואחיו היו בלבד בבית, טען כי השוטרים תקפו אותו באלים וכי האלים בה נקט היה חלק מניסיון להתגוננות, תוך שלל כונה או ניסיון יזום מצדם לפגוע בשוטרים. עוד תיאר כי לאחר שהוא ואחיו נלקחו למשצר, שני אחיו הצעיריים נותרו בבית לבדם בתחשות חרדה מהaira. הוא ביקש להתלון נגד השוטרים אך דווקא לא רצה בכך, מחשש שהדבר יוביל להסלמת המצב. הנאשם אמן והודה לפניהם שירות המבחן באופן חלקי בהתנהלותו האלימה, אך טען, כאמור, להגנה עצמית, וניכר כי הוא חש עצמו קורבן באותו אירוע. שירות המבחן העיר כי הרקע המורכב ממנו הגיעו הנائم 1 והחרדה שנגרמה באותה סיטואציה, כאשר נדרש להתמודד לבדו ולגלות דאגה לאחיו, עמדו ברקע להסלמת aria והתנהלותו בו. הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפול במסגרת שירות המבחן והביע נוכחות להתחייב לכך. שירות המבחן התרשם כי רקע aria לא מוכיח תחושים חרדה ובלבול של הנאשם 1 על רקע aria אלימות קשים שחווה בעברו, והמליץ לגוזר על הנאשם 1 עונש חינוכי שיקומי לצד עונש הרתעתי - צו מבחן לשער שנה שבמסגרתו השתתף הנאשם בסדנת חוק ומשפט אוניברסיטה, מס' מותנה ו-220 שעות שירות לתועלת הציבור.

4. **תסוקיר מבחן בעניינו של הנאשם 2** מלמד כי הוא בן 40, תושב השטחים, נשוי ואב לשמונה ילדים, עובד בבניין ומגורר בירושלים, על פי אישרת שהיה המתחדשת אחת לשנתיים. אישרת השהייה שלו לא חוזשה לאחר ביצוע העבירה, עובדה שגרמה להפסקת עבודתו. אשתו של הנאשם אינה עובדת, וכעת בנו הבכור מסיע בפרנסת המשפחה. הנאשם תיאר כי הוא סועד את אחיו הגדולה הסובלת מנקות וכי משפחתו מתמודדת עם דוחקכלכלי. הנאשם 2 אין הרשותות קודמות ובדיקה לאייתור שרידי סם שנערכה לו בשירות המבחן נמצא נקייה. הנאשם 2 הבהיר לפניהם שירות המבחן את האלים הפיזית שנתקט כלפי השוטרים וטען כי מטרתו הייתה להפריד בין כוחות השיטור לבין אחיו. הנאשם 2 תיאר כי תחילת שיטת פעליה עם כוחות השיטור שהגיעו לביתו ועצרו את בנו לחקירה והוא אף הילך יחד עם השוטרים לבית אחינו על מנת לעיר אותם משפטם ולמסור את אחינו הקטן למשטרת. לדבריו, הנאשם 1 החל לרכיב עם השוטרים והוא ניסה למנוע ממנה להתנגד למשצרו של אחיו. על כן סגר את הדלת על נאים 1 בניסיון להרגיעו. לדבריו, כוחות השיטור פרצו את הדלת והיכו אותו, אך הוא לא נגע לפנים באלים ומכל מקום מצטער על התנהלותו. לדבריו, הוא אינו אדם אלים וזה aria האלים הראשון בחיו. שירות המבחן התרשם כי מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם 2 הכתיב את אורח חייו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם 2 אמן עשי לנוהג בתקופנות במצבו לחץ, אך יחד עם זאת הוא מגלה אחריות לתקפדים השונים בתחום חייו ושואף לנשל אורח חיים נורטטיבי ללא מעורבות בפלילים. עוד התרשם שירות המבחן, כי ההליך המשפטי המתנהל נגדו מהווה עברו הנאשם 2 גורם מרתק ומציב גבול ברור. שירות המבחן המליץ לשקל את העובדה כי הנאשם 2 הוא מפרש יחיד למשפחה בת עשר נפשות, השווה בישראל ללא מעמד קבוע ועל כן המליץ לגוזר עליו עונשה מוחשית ומרתעה עבור הנאשם 2 גורם מרתק ומציב גבול ברור. שירות המבחן המליץ לשקל את העובדה כי הנאשם 2 הוא מפרש יחיד למשפחה בת עשר נפשות, השווה בישראל ללא מעמד קבוע ועל כן המליץ לגוזר עליו עונשה מוחשית ומרתעה עבור הנאשם 2 גורם מרתק ומציב גבול ברור. שירות המבחן הוסיף כי אם יוחלט על הטלת מסר בפועל, מומלץ כי יהיה זה לתקופה קצרה ככל הניתן, על רקע ההתרומות מהבעת החרצה הינה של הנאשם 2 על מעשיו. בנוסף המליץ שירות המבחן לגוזר על נאים 2 מס' מותנה וקנס.

5. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינם של הנאים מתחם עונש הולם שבין שמוña לעשרים וארבעה חודשים מאסר בפועל ולגזר עליהם עונש המצוי בתחום המתחם, שבין שמוña לשarra חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות והתייחס לחבלות שנגרמו לשוטרים ולענישה הנוגנת.

6. ב"כ הנאים ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 וכן ביקש לגזר על הנאשם 2 מאסר מותנה, תוך שהdagish את נסיבותיהם האישיות הקשות של הנאים, את עברם הנקוי והודאותם במיניהם להם, ובשבועם על כך כי הנאים לוקחים אחריות על מעשיהם ומתחזרים עליהם.

7. הנאשם 1 בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, אמר שהוא צער ובקש להמשיך בלימודיו ולבנות את עתידו. הנאשם 2 בדברו האחרון הביע אף הוא חרטה על מעשיו ואמר כי לא התכוון לפגוע בשוטרים וכי הוא המפרנס היחיד של משפחתו.

8. לאחר שמיית הטיעונים לעונש הוריטי למוניה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם 2. חוות הדעת שהוגשה ביום 19.2.2019 מלמדת כי הגם שאין מניעה ביטחונית או בריאותית להעסיק את הנאשם 2 בעבודות שירות, לא נמצא מעסיק שmonic להעסיקו בשל היותו תושב הרשות הפלסטינית ועל כן לא ניתן לשבצו בעבודות שירות.

מתهام העונש ההולם

9. הערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות האלים, הם שMRIה על שלמות הגוף ותחושת הביטחון של שוטרים במסגרת עבודתם, מתן אפשרות לשוטרים לבצע את תפקידם ללא חשש לפגעה בהם, שMRIה על הסדר הציבורי ועל שלטונו החוק. עבירות האיים שביצע הנאשם 1 נועדה להגן על שלונות הנפש ותחושת הביטחון האישי.

10. מעשיהם של הנאים לא תוכנו מריאש, אלא היו תולדת של ויכוח שהתלהט בין השוטרים שהגיעו לבצע את תפקידם ולעצור את קרוביהם של הנאים.

11. האים שהשמיין הנאשם 1 לעביר השוטרים נמצא במדד חומרה נמוך, והוא לא כלל התייחסות מפורשת לפגעה בגופם או בחיהם של השוטרים.

12. הנאשם 1 הוא שהחל בזיכוח עם השוטרים ואולם, על פי העובדות המתוארות בכתב האישום, לאחר מעיצריהם של שני הקטינים, מעשו של הנאשם 1 התמצאו בנסיבות וקללות של השוטרים אשר ביצעו את המעצר. מדובר באמנם בנסיבות שראוי היה להימנע מהם, ואולם גם בידי השוטרים הייתה אפשרות לעזוב בשלב זה את הבית, שכן באותו הזמן כבר שלימדו את המשימה שלשם הגיעו למקום, ואני מתקשה להבין כיצד צעקות וקללות שהופנו לעברם היה בהם כדי לשבש את החוקה, כפי שנטען בכתב האישום.

תחת האפשרות שהייתה לשוטרים לעזוב את המקום, אחד השוטרים התעמת מילולית עם הנאשם 1 ובדברם המתוירים בסעיף 2 רישא לפרק העובדות בכתב האישום, היה משום תרומה שלו להסלמת האירוע.

13. כאן המקום להתייחס לניסיבות שהובילו את הנאשם 1 לנוהג כפי שנagara; נסיבות חיו של הנאשם זה אילצו אותו לשמש דמות הורית עבור אחיו הקטנים, עוד כשהיה קטן בעצמו, וגם במועד ביצוע העבירות. באותו מועד הנאשם שהה בבית יחד עם אחיו הקטנים וחש צורך לגונן עליהם. בהקשר זה יש גם משקל לטענה שלא נסתירה, כי לאחר מעצרו הושארו בבית אחיו הקטנים של הנאשם לבדם, ללא השגחת מבוגר.

14. אף על פי כן, מובן כי לא קמה כל הצדקה למי מהנאים לבצע מעשה אלים כלשהו כלפי השוטרים.

15. הנאים תקפו את השוטרים שמספרם היה רב ממספר הנאים בנסיבות ידיהם. הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מתקיפה מסווג זה הוא ביןוני. גם שנגרם נזק לרכוש והם שאין להקל ראש בجرائم חבלה כלשהי לעובדי ציבור ואנשי כוחות הביטחון, החבלות שנגרמו לשניים מהשוטרים, אין חבלות חמורות.

16. אמנם, כל אחד מהנאים נקט במהלך האירוע בפעולות שונים, ואמנם, הנאשם 1 הורשע גם בעבירה אiomית שלא יוכסה לנאם 2, אך לא מצאתו כי קיים בין הנאים, אשר ביצעו את מעשיהם בצוותא, פער מצדיק קביעה מתחם עונש הולם שונה לכל אחד מהם.

17. עיון בפסקה מלמד כי על נאים שביצעו מעשים דומים הוטלו עונשים אשר כללו, ככל, ריבב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. במקרים חריגים בלבד, כאשר נסיבות מיוחדות הצידקו זאת, הוטלו גם עונשי שירות לתועלת הציבור. ראו למשל רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 14.6.07); רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.6.14); רע"פ 4182/14 **עדאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.7.14); רע"פ 2222/13 **חיהיאשווili נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 2.5.13); רע"פ 4130/12 **אסעד נ' מדינת ישראל** (7.11.17); עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 16.2.14); עפ"ג (מרכז) 42199-08-13 **דיאב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.11.13); עפ"ג (מרכז) 21174-07-14 **עיסא נ' מדינת ישראל** (9.2.14).

18. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיהם של הנאים הוא בין מאסר קצר בעבודות שירות לעשרה חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאים

19. שקלתי לזכות הנאים את עברם הנקי והודאתם במינוס להם בכתב האישום, אשר הביאה עמה חיסכון ניכר בזמן שיפוטי.

20. שקלתי את העובדה כי הנאים היו עצורים במשך יומיים, וכי למעצרם ולהליר הפלילי הייתה השפעה מרתעה ומחדדת גבולות עבורים.

21. אשר לנאים 1, שקלתי את נסיבות חייו המורכבות, שהיבנו אותו להתמודד עם אתגרים וליטול על עצמו תפקדים שלא תאמו את גילו. כן שקלתי את העובדה כי חרף נסיבות אלה, הנאים 1 הצליחו לסייע את לימודיו התיכוניים ואף להשתלב לימודי תעודה ובכבוד לטפל באחיו הקטנים, לקייםם ולשמש להם דמות הורית.

22. גם שהנאים 1 התקשה לקבל אחריות מלאה על המעשים לפני שירות המבחן, הוא הביע נוכנות לטיפול, אשר יש בו כדי לחזק את הנאים 1 ולהפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד.

23. לנוכח האמור לעיל, ובשים לב לעובדה כי הנאים 1 מקיימים אורח חיים מתפרק במישורי חייו השונים ובין שאיפות לקיום שגרה נורמטטיבית, סברתי כי יש לקבל את המלצה שירות המבחן ביחס אליו ולהעדיין בעניינו שיקול שיקום על פni יתר שיקולי הענישה, זאת מושעה שקיימת צפיה כי הנאים 1 ישתקם וישוב לנHAL אורח חיים נורמטיבי. שיקול השיקום אף מצדיקים חריגה בעניינו של הנאים 1 לKOALA מתוך העונש ההולם.

24. אשר לנאים 2, שקלתי גם ביחס אליו את המורכבות שבחייו על רקע היוטו תושב שטחים השווה בישראל על פי אשרת שהיא המתהדרת מעט לעת, את חוסר היציבות והבטיחון הכלכלי שהוו לאורך חייו, את העובדה שהוא מפרנס יחיד למשפחתו וכי כליאתו למשך זמן ממושך עשוי להמיט על המשפחה, החיים בדוחק מAMILA, חורבן כלכלי. עם זאת שקלתי את העובדה כי הנאים 2 התקשה לקבל אחריות מלאה על מעשי, המחייבת מתן משקל מסויים לשיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתחום מתוך העונש ההולם.

25. לפיך מצאתי לגוזר על נאים 2 עונש המצויך בחלוקת התחתון של מתחם העונש ההולם, סמוך לתחתית המתחם. מושעה שלא ניתן לגוזר על הנאים 2 מאסר בעבודות שירות, יהיה הרכיב המרכזי בעונש שייגזר עליו מאסר בפועל לתקופה קצרה.

26. אני גוזרת על הנאים 1 את העונשים הבאים:

א. 220 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שהוגשה על ידי שירות המבחן.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא עבר עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא עבר עבירת אלימות נגד הגוף מסווג עון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

. ד. קנס בסך 500 או 5 ימי מאסר תMOREתו. הקנס ישולם עד יום 1.4.20.

. ה. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הסבירתי לנאשם 1 את חובתו לשתף פעולה במלוי הצוויים ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

27. אני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

. א. 40 ימי מאסר בפועל בגין עמי מעצרו על פי רישומי שירות בתי הסוהר. הנאשם יתאמם כניסתו למאסר עם ענפי אבחון ומינוי של שירות בתי הסוהר בטלפון 08-97873377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי העונש ביום 19.4.20 עד השעה 00:9 במתוך המעצר בכלל ניצן ברמלה עם תעודה זהה והעתק גזר הדין.

. ב. ארבעה חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא עבר עבירה אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

. ג. חודשיים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא עבר עבירה אלימות נגד הגוף מסווג עווין או עבירה של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו.

. ד. קנס בסך 500 או 5 ימי מאסר תMOREתו. הקנס ישולם עד יום 1.4.20.

המציאות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' אדר תש"פ, 26 פברואר 2020, בנסיבות הצדדים.